

buitenlander die zich niet door de wet laat leiden, waagt zijn leven en verzorgt de man tot in de herberg.

We herkennen in deze barmhartige Samaritaan Jezus zelf en in de herberg zijn gemeente. Jezus komt met een nieuwe liefde: zijn liefde voor ons. We zijn in zijn liefde niet meer op onszelf aangewezen. Hebben we ons in de herberg door Hem laten verzorgen, dan kunnen we zijn liefde en zijn goedheid doorgeven.

'Doe dan voortaan net zo,' zegt Jezus (Lucas 10,37). *(Van internet)*

4.4 Gebed

Alziende en Algoede Heer, onze band met U de verbondenheid onder elkaar versterken.
Dat uw wonderlijke, geduldige blik over mensen ons aanspoort om geduldig met onszelf om te gaan, tijd te nemen voor elke ontmoeting,
ons bereid maken om anderen ter hulp te vragen, ons te laten raken door elke mens in nood en het goede zo te versterken dat het op zijn beurt nieuwe goedheid creëert.
Zo moge uw Rijk komen. *Onze Vader die in de hemel zijt.....*

4.5 Eventueel het **beginlied hernemen.**

Aan- en opmerkingen aan guido.debonnet@skynet.be

Bijlage bij Adem-Tocht oktober 2017

Thuiskomen. Werken aan een cultuur van verbondenheid (Katrien Cornette)

1 Samenvatting van de tekst

Thuiskomen gebeurt op een plek die je vertrouwd is en waar je jezelf mag zijn. Ook inwendig kan je thuiskomen bij je eigen levensverhaal, dat van anderen en bij God. In onze samenleving zijn er niet zoveel plekken waar je het innerlijk thuiskomen kan oefenen. Ik deel je mijn ervaringen mee na een eerste deel van mijn pelgrimstocht naar Santiago de Compostela.

1 Thuiskomen bij jezelf

Na een heel drukke periode kon ik vertrekken. Het wandelen voerde mij naar het NU-moment. Het trage stapritme doet je heel wat verwonderend ontdekken. Vooral ook kwam ik in contact met mijn verleden: ik stapte langs het huis waar ik als kind woonde, langs een retraitshuis dat voor mij belangrijk was... Net alsof vanuit het verleden het heden en de toekomst plots duidelijker werden, zoals bij een smyrnatapijt dat alleen aan de voorkant zijn tekening prijs geeft. Ik kwam tot rust in mijn eigen hangmat. In het dagelijks leven probeer ik nu ook wat te verlangzamen en bewuster te leven.

2 Thuiskomen bij anderen

Vanuit mijn thuiskomen bij mezelf ga ik naar anderen. Geluk hangt grotendeels af van verbondenheid met anderen.

2.1 Tijd durven maken: teken van échte betrokkenheid

Op weg naar Compostela verbleef ik het liefst in huizen van wat oudere mensen. Die hadden 's morgens tijd bij het ontbijt. Ik kwam er op verhaal. Hun leven is zinvol doordat zij 'tijd' kunnen schenken. Schenk ik wel voldoende tijd aan mijn kinderen? Ik probeer nu elke maand met elk van hen iets apart mee te maken. Ik kreeg nog een andere waardevolle tip: op stap gaan en je verbonden weten met één iemand die ik op deze pelgrimstocht meedroeg. De onzichtbare verbindinglijnen zorgden voor een verdieping van de relatie met velen en voor meer inlevingsvermogen. In mijn huidig pastoraal werk in de psychiatrie probeer ik dit ook en vraag ik mensen te bidden voor concrete personen.

2.2 Hulp durven vragen: het beste in mensen aanboren

Voor mijn tocht vroeg ik iemand een wandelstok voor mij te maken. Die heeft hij heel creatief bewerkt. In mijn huidig werk met patiënten vraag ik dikwijls een kleine opdracht. Dat boort nieuwe energie bij hen aan, hun zelfvertrouwen groeit.

Ook vroeg ik hulp aan ruiters die mij hielpen om een slaappleats te vinden en zo voelden die zich nuttig. Met mijn puberzoon legde ik even contact via smartphone en die gaf mij als scout een waardevolle opdracht die revelerend voor mij was. Ik mocht ervaren wat ultreïa is: er is altijd uitzicht!

2.3 Een positieve bril opzetten: het goede doorgeven aan elkaar

Op de pelgrimstocht mocht ik heel veel goedheid ervaren. Die positieve verhalen dienen we elkaar door te vertellen. Abayomi gaf mij een armbandje mee 'You are good'. In de abdij van Leffe mocht ik het ooit ondervinden hoe goedheid goedheid voortbrengt... een puur voorbeeld van de heilseconomie! Dat kan ik ook concretiseren met studenten die me over een film vertelden die ik op laptop liet zien aan een vrouw die ook voor de beslissing stond of ze het hart van haar gestorven zoon zou afstaan om iemands leven te redden.

3 Thuis komen bij God

Als pelgrim ga je op zoek naar de vreemde God. Pelgrims spraken me aan om voor hun intenties te bidden. De nood aan de verbinding naar God laat zich overal voelen. Dat het goede de bovenhand haalt op het kwade en dat we het durven zo te benoemen, brengt mij tot God de 'Alziende' die al onze inspanningen tot goed-zijn ziet en ze op zijn netvlies gebrand houdt. Je kan hem dus ook de 'Algoede' noemen. Verbonden met die God worden vreemden vriend en kan ik –als alles mij ooit ontvalt- op die God vertrouwen.

2 Methodische suggesties voor de bijeenkomst

Het artikel is een prachtig, concreet getuigenis dat iedereen direct kan plaatsen. De vragen nodigen uit om tot een echte uitwisseling en persoonlijk gesprek te komen.

Vereng het gesprek niet tot thuis komen bij jezelf door allerlei mindfulness technieken die te maken hebben met thuis komen bij jezelf. Daarover gaat het in dit onderwerp hoofdzakelijk NIET. Het thuis komen bij jezelf mondt hier uit in verbondenheid met medemensen en uiteindelijk met God. De verbondenheid is belangrijker.

3 Uit het pedagogisch project Verbondenheid van Wildenburg (internet): VERBONDENHEID ALS RODE DRAAD DOORHEEN DE WAARDENOPVOEDING

Filosofie van ontbinden naar verbinden

Verbinding, verbondenheid... we leven juist in een tijd van steeds meer nadruk op het individu: mijn waarde, mijn rechten, mijn ontplooiing, mijn leven. Dit spoor van individualisatie gaf aanleiding tot het uiteenvallen van oude verbanden, tot vereenzaming, respectloos gedrag, crisis in de relaties, er alleen voor staan, enorme druk op ieder om het waar te maken,

zich te profileren tot radeloosheid of scepticisme in verband met de levensvragen: WIE BEN IK? WAT DOE IK HIER? WAAR GA IK NAARTOE?

Verbinding, verbondenheid... ontbreekt duidelijk in een wereld van individuen. Individuen zonder verbondenheid zijn vuurtorens in de nacht die af en toe vluchtig hun stralen kruisen.

Verbinding, verbondenheid... zoeken naar verbinding... Het lijkt er wel op alsof we voor een enorme opgave staan, een gigantisch werk om al die verbindingen tot stand te brengen, te herstellen, te onderhouden. Het wordt tijd dat we zien dat we verbonden zijn! We zijn verbonden met elkaar en met alles om ons heen. Verbondenheid is een levenshouding: jezelf en anderen benaderen met openheid en waardering, eerbied voor alles wat is. Een wereld waarin leven en dood hun plaats hebben, waarin licht en donker een eenheid vormen, waarin het leven gedragen wordt door vertrouwen en besef dat alles zijn plaats heeft en zijn betekenis... een wereld van geborgenheid.

Wat met de aarde gebeurt, gebeurt ook met de kinderen van de aarde: alle dingen hangen samen. Dit weten wij: alles hangt samen als het bloed dat een familie verbindt. Alles hangt met alles samen. De mens heeft het web van het leven niet geweven. Hij is slechts een draad ervan.

4 Suggesties voor een gebedsmoment (NT meebrengen, ZJ)

4.1 Lied ZJ 559 De Heer heeft mij gezien... (op de CD DDW 3 nr. 26 terug te vinden – een passend en gekend lied)

4.2 Evangelie De barmhartige Samaritaan (Lk. 10, 25-37)

4.3 Overweging over Verbondenheid – De nieuwe liefde

'Ik geef jullie een nieuw gebod: heb elkaar lief. Zoals ik jullie heb liefgehad, zo moeten jullie elkaar liefhebben.' Johannes 13,34.

Verbonden zijn moet van twee kanten komen. Maar wie begint ermee? Hoe komt de liefde op gang? Ooit was de liefde een eis, een plicht. Volgens de wet was het 'gij zult'. Nergens werd er gezegd waar je de liefde vandaan moest halen. Het hing allemaal van jou af. 'Gij zult de Heer, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand (...) Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf' (Mt. 27,37. 39).

Je naastenliefde hing dus af van je eigenliefde. De wet en de profeten konden niet meer bieden, zegt Jezus. 'Aan deze twee geboden hangt de hele wet en de profeten' (Mt.).

Dan komt Hij met een bijzonder verhaal. Er ligt een slachtoffer van straatroof langs de kant van de weg. Twee mannen die de wet vertegenwoordigen lopen met een grote boog om hem heen. Maar een